

*** narozen roku 1926 v Čermné na Ústeckoorlicku
malíř, grafik**

- žije a tvoří v Praze a v Doudlebách nad Orlicí
- byl členem SČSVU, od 70-tých let, vyloučen z důvodu odmítnutí spolupráce s StB a byla mu zakázána jakákoli výstavní činnost, přesto jeho obrazy byly vystavovány na desítkách samostatných a společných výstav doma i v zahraničí
- stovky jeho děl jsou zastoupeny ve sbírkách po celém světě
- je členem Asociace českých výtvarníků

Nyní téměř devadesátiletý, se narodil a mládí prožil v malebném podhůří Orlických hor, kde tvořival Antonín Slaviček, Vojtěch Sedláček a jiní velikáni české krajinomalby. V Lukavici, kam se rodiče z Dolní Čermné během německé okupace přestěhovali, prožil pohnutá léta dospívání, jejichž konec byl krutě poznamenán předčasným úmrtím otce, v širokém okolí tehdy známého veterináře. Již jako student reálného gymnázia v Kostelci nad Orlicí na školních a místních výstavách udivoval svým nevšedním kreslířským talentem a barevným viděním.

Ačkoliv po vystudování strojního inženýrství na ČVUT většinu jeho života zaujímalo povolání odborného profesora na strojních průmyslových školách v Praze a Hradci Králové, kde vychoval stovky schopných odborníků, výtvarná činnost mu po celý život zůstala důležitou druhou profesí. Kvůli slibu otci, že ve své tvorbě nikdy nebude deformovat přírodu, jež sama o sobě je tou nejpravdivější krásou, nikdy nepodlehli svodům dobových módních směrů. Maloval příležitostně všude, kde ho náhodný motiv zaujal a nalézal v něm pocit spontánního uvolnění, radosti, svobodného vydechnutí. Za život vytvořil na dva tisíce kreseb, krajinných obrazů, portrétů, výtvarných návrhů i rozměrných figurálních kompozic. Jeho práce se nacházejí převážně v soukromých sbírkách, nejen u nás, ale prakticky po celé Evropě i za Océánem.

Od šedesátých let byl kandidátem Svazu československých výtvarných umělců, avšak v roce 1976, v době tzv. „normalizace“ vyloučen, protože si dovolil, odmítnou „fízlovskou“ spolupráci s tehdejší StB (HK). Ač mu před tím byly slibovány různé výhody (mj. dokonce i možné jmenování „zasloužilým umělcem“), po odmítnutí byl exemplárně potrestán striktním zákazem jakékoli výstavní činnosti. Ačkoliv je po pádu arogantní totality znovu činným členem nově ustavené Asociace českých výtvarníků, jeho jméno se teprve nyní opět začíná stávat známým. Přesto, že jeho životní osudy zdaleka nebyly jednoduché, jeho umělecké krédo je jasné, optimistické. Tvoří pro lidi, kteří po každodenní námaze a starostech potřebují relaxaci, oddech, pohodu. Když si do bytu pověsí obraz, nechť je živě barevný, prosvícený, radostný. Toho šedivého, ponurého je v lidském životě bohužel až příliš.